

občinskih odbornikov. To se ima v prihodnje spremeniti. Vsak volilec bo dobil aradno glasovnico in bo na njo zapisal imena odbornikov. Ta način tajnega glasovanja se je sploh prikupil pri zadnjih volitvah za deželni zbor, bo veljal tudi pri vseh drugih deželno-zbornih in državnozbornih volitvah in se bo vpeljal tudi za občinske volitve. Postava se bo brez dvoma sprejela v deželnem zboru. 90 dni potem, ko jo cesar potrdi, stopi v veljavo.

Sotla in Gregorevce.

V seji dne 11. okt. je poslan. Žičkar utemeljeval svoj predlog radi uravnave Sotle in zastran obrambe vasi Gregorevce pri Bizeljskem. Preteklo je že pet let, odkar je deželni zbor sklenil to popravo; a dosedaj se še načrti za uravnavo niso dovršili. Deloma je tega kriva hrvaška vlada, ki načrtov, katere bi bila še lahko davno predložila, ne predloži štajerski vladi. Zato zahteva poslanec Žičkar, naj deželni odbor oziroma cesarska namestnija podregne hrvaško vlado, da vendar enkrat predloži te načrte. Sotla je obrnila svoj tok naravnost proti tej vasi ter izpodkopava obrežje, dokler ne priruje do vasi in ne bo začela izpodkopavati posameznih hiš. Pred tremi leti je deželni odbor obljubil, da se bo Sotlska struga prav kmalu začela popravljati pri tej soseski, ki je v največji nevarnosti. A sedaj, ko prihaja nevarnost za vas vedno večja, pa naznanja deželni odbor Gregorevčanom, da to ne gre, da si naj sami obvarujejo svojo vas, kakor si pač vedo in znajo. Drugi del predloga zahteva torej, naj dežela in država obvarujeta to sosesko; posamezni vaščani tega ne morejo. Predlog se je izročil deželnemu kulturnemu odseku.

Dne 12. oktobra je utemeljeval poslanec Vošnjak svoj predlog zastran ustanovitve hiralnice v Šoštanju. Ta predlog se je izročil finančn. odseku. Poslanec dr. Dečko in tovariši so vprašali ces. namestnika, kaj se ne naredi zadosti širok vodotok pri železnici Celje-Velenje poleg Lave. Vselej, ko nekoliko dežuje, ne mora voda odtekati in nastane velika povodenj po Lavi. Dr. Jurtela in tovariši so predlagali, naj se dijaškim kuhinjam v Celju, Mariboru in v Ptujju podeli zadatna deželna podpora. Nemški dijaki imajo po studentenheimih obilo deželne podpore po imenovanih mestih; slovenski dordaj nobene. Radovedni smo, kako se bodo Nemci izvili iz te zanjke, ki se njim je nastavila z omenjenim predlogom. V seji dne 13. oktobra je utemeljeval dr. Dečko svoj predlog zastran ceste iz Višojevasi do Vitanja, naj se preloži iz II. razreda v cesto I. razreda, ker mora

večinoma to cesto vzdrževati celjski okraj, med tem, ko se prevaža po njej blago iz slovenjegraškega in konjskega okraja. Predlog se je izročil deželnemu kulturnemu odseku.

Mokrač dr. Schacherl je utemeljeval v seji dne 12. okt. svoj predlog zastran zavarovanja poljedelskih delavcev za čas bolezni. Pri tem je opisoval položaj delavcev kot silno žalosten. Vsi kmetijski poslanci so mu ugovarjali, rekoč: delavcem se dandanes boljše godi kakor kmetom. Dr. Schacherl je ugovarjal dan pozneje kmetijski poslanec Hagenhofer, ko je utemeljeval svoj predlog, naj se tistim delavcem, blazcem in deklam, ki dolgo vrsto let služijo pri enem in istem gospodarju, podelijo deželna darila v denarju, v medaljah ali priznanih pismih. Če se po nasvetu mokrača dr. Schacherla vpelja zavarovanje za bolezni, kar bi bilo tudi po želji kmetijskih poslancev, se bodo naložila nova bremena kmetom in delavcem, kajti eni kakor drugi bi morali plačevati v bolniško zavarovalnico. Če se pa delijo zaslužnim delavcem deželna darila, ko so daljšo vrsto let služili pri enem in istem gospodarju, bo to na hasek delavcem in kmetom. Mokrač predlagajo po zbornicah razne stvari, samo da le delavce šuntajo proti posestnikom. Namen socialnih demokratov je le ta, da si za bodoče volitve pridobijo vedno več glasov. Tega se sami ne verujejo, da je mogoče vse to izvršiti, kar oni predlagajo.

V seji dne 14. okt. je utemeljeval poslanec g. Rož svoj predlog radi ustanovitve meščanske šole v Trbovljah s slovenskim punkom. Tamošnjih, šolo obiskujočih otrok je bilo koncem zadnjega leta v 24 razredih: 901 deček in 872 deklet, skupaj 1773 otrok. Cesarskih davkov je plačala občina l. 1902: 160.841 K. Deželnih doklad je odrajtala občina v zadnjem desetletju gotovo 800.000 K, od dežele pa ne dobiva za te davke razun plače za učitelje, ničesar. Predlog se je izročil naučnemu odseku.

Konservativci so vložili predlog, da se šolska obiskovanje skrajša na 6 let. Ta predlog se je izročil šolskemu odseku, čeravno sta socialna demokrata trdila, da ni vstalo večine poslancev.

V vinarskem odseku,

ki se je izvolil v petek 14. okt. in šteje dvanajst poslancev, so Nemci slovenskim poslancem letos prepustili tri mandate (lani smo imeli samo dva). Izvoljeni so gg: dr. Jurtela, dr. Ploj in Kočevar.

V seji dne 6. oktobra je utemeljil poslanec Žičkar svoj predlog za podporo poškodovanim prebivalcem v sevniškem in kozjanskem okraju s temile besedami: »Visoka

zbornica! Tekom zdajšnjega zasedanja so se vložile že od več strani deželnega zbora pritožbe zastran ogromnih poškodb, katere so se prizadale mnogoterim okrajem Štajerske v tekočem letu vsled vremenskih nezdod Zal, da se tudi na južnejšem delu dežele ni prizaneslo.

V sevniškem in kozjanskem okraju so bile letos mnogotere soseske po vremenskih poškodbah opetovano prizadete n. pr. v sevniškem okraju po občinah Blanca, Zabukovje in Brezje; v kozjanskem okraju pa občine Mrčna sela in Veternik.

Po prizadetih občinah se je nezrelo žito vsled hude toče moralo pokositi; sadno drevje je razbito, trte niso rodile letos in ne bojo rodile prihodnja leta.

V politični občini Blanca so bile posebno občutljivo zadete tri občine in se je cenila vsa škoda na 95.000 kron.

Občine Pilstanj in Dobje v kozjanskem okraju sta bili zopet poškodovani na drugačen način, namreč po groznih nalivih. Vsled teh je voda odnesla mnogo rodovitne zemlje.

Prebivalstvo, večinoma ubožno in silno zadolženo, je v velikih skrbah radi bližajoče se zime.

Vsled tega obožanja se množi izseljevanje prebivalstva iz teh okrajev. In ker ljudstvo zapušča domača tla, je pomanjkanje delavcev po južno-štajerskih okrajih vedno večje. Samo v občini Veternik se je vsled dopisa tamošnjega občinskega uraja v nekaterih dneh izselilo 38 oseb. Ta občina je bila v zadnjih 9 letih petkrat po toči hudo poškodovana. Vsled te bede so še drugi posestniki namenjeni svojo rodno zemljo zapustiti in na tujem iskati vsakdanjega kruha. Kakor sem že omenil, postaja pomanjkanje delavcev iz teh vzrokov vedno bolj občutljivo in bo še večje, če ne dojde pravočasno zdatna pomoč. Ta podpora se mora podeliti ne le samo od strani dežele, marveč tudi od strani države. Svojeodno sem že prosil gospoda cesar. namestnika, naj pridobi prav zdatno podporo od države za one, ki so obubožali po vremenskih nezdodah in ponavljam to svojo prošnjo danes ter predlagam, naj se ta moj predlog izroči finančnemu odseku v posvetovanje. To se je tudi sklenilo.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Prva došla poročila iz mandžurijskega bojišča, ki so prišla samo iz japonsko-angleškega vira, so poročala, da so Rusi popolnoma

motri tujca. »Imamo sobe od 2 do 20 dolarjev za noč s celo opravo vred.«

»Izberem srednjo«, reče tujec kratko. »Dajte mi sobo po 10 dolarjev!«

»Prosim, sedite med tem. Takoj pripravim potrebno.«

Gospa odide in se čez nekaj minut vrne, da posveti gospodu v spalnico. Bila je to nevelika ali elegantno urejena sobica. Jedino, veliko okno je bilo močno zatvorjeno.

Med tem so tajni policaji obkolili vso hišo ter se pripravili na naval. Čakali so samo na dogovorjeni znak.

Tajni redar sede na pripravljen stol. Gospa je odšla v drugo sobo in se vrnila s krasno nočno srajco, katero položi na rob postelje. »Gospodje ne spe radi v svojih srajcah«, reče, »ker je trda. Zato sem uredila tako, da dobi vsak moj gost nočno srajco, katero lahko porabi za spanje. Vrh tega sem bila tako prosta, da sem postavila na ono mizico čašico čaja. Vi ste gotovo izmučeni, pa vam bo gotovo prijala ta pijača. Tudi vrata zaprite, ako vas je volja. A sedaj: lahko noč!«

Gospa se obrne, da odide. Gospod ji zabrani pot, zaklene vrata in vtakne ključ v žep. Nato reče zelo vljudno: »Milostljiva gospa, ker ste tako ljubeznivi, si drznem vas prositi, da delite z menoj to čašico čaja. Iz-

volite prva piti.« V tem ji ponudi čašico s čajem.

Prestrašeno reče gospa: »Jaz ne pijem nikdar čaja. Ne tekne mi in ga nočem.«

»Ali če vas lepo prosim! Saj boste vendar ustregli moji želji«, reče gospod smehljaje se.

»Ne«, odvrne ona, »tega ne storim. Nikdo na svetu me ne more prisiliti, da popijem jedno kapljico.« Med tem je gledala z od strahu izbuljenimi očmi in s široko odprtimi ustni tega človeka, ki je s silo hotel, da se mu prošnja usliši. Takega gosta še ni imela.

»Ti torej nočeš, draga moja?« se ji začne gospod rogati. »Silno mi je žal, da nočeš. Ali ti moraš, čuješ-li? Ti moraš, ker ti to jaz zapovedujem!«

Rekši to, zgrabi silno močan mož upirajočo se ženo za roke in jo odvleče k postelji. Ona je zaslutila, da je izdana ter začne vpiti na pomoč, kar more.

»Zverina v človeški podobi!« zagrmijo tajni policaji in ji zveže roki in nogi. »Tvoja zločina so odkrita, število tvojih žrtev je zadostno. Se li spominjaš onega tujca, katerega si hotela pred dvema mesecema poslati na oni svet? Kaj ti je storil, prokleta ženska? Bog ga je rešil iz tvojih rok, da je tako postal tvoj tožnik. Tresi se, razbojnika, prišel je dan

plačila!« — Nato razgrne svojo suknjo...

»Jaz sem Mister Brook, načelnik tajnih redarjev mesta Chicago, in te v imenu postave aretiram.«

»Na pomoč! Na pomoč! Milost, milost!« začne stokati jetnica ter se skuša rešiti spon. Ko se ji to ne posreči, jame še huje kričati na pomoč.

Zunaj se zaslišijo glasovi. Silni udarci sekire začno padati na vrata, da se je tresla soba. Vrata se morajo udati pod silnimi udarci, ako se ne dogodi kaj nepričakovanega. Ko tajni redar sprevidi, v kakem položaju se nahaja, izvleče iz žepa ostro nabit revolver in zapre, da ustrelji vsakega, kdor ne pusti vrat pri miru. Zatem glasno zažvižga.

Za hip se ji slišalo praskanje po sobah, nato hropenje, kletve in psovke. Vrata se otvorijo in pred njim je stalo šest tajnih redarjev. Sedaj se le spozna Mister Brook nevarnost, v kateri se je nahajal. Štirje mošje so ležali zvezani na zemlji, grozno preklinjali. Da ni bilo pomoči, bi ga gotovo ubili.

Ko gospa vidi, da so njeni sokrivci istotako vjeti, začne zopet prositi milosti. »O, ne ubijte me, ne ubijte me!« je neprestano zdihovala.

»Saj te ne bomo«, reče ji Mister Brook. »Od moje roke ne boš umrla! Drugače bi te bil že tako poslal na oni svet skozi to čudno

porazeni in da beže v neredu proti severu. Zadnje dni pa poročajo isti viri, da se bitka še vedno vrši med Mukdenom in Ljaojanom. S tem so se ti poročevalci sami lopnili po svojih lažljivih ustah, kajti kako se mora pred 8 dnevi popolnoma porazena in bežeča vojna še vedno držati na istem mestu. Kako tudi morejo poročevalci poročati o bitki, ko pa niti blizu ne smejo, ampak so po sto kilometrov zadi za armado. Resnica se šele zve iz uradnih brzojavov, ki pa pridejo še le nekaj dni po bitki. Kuropatkin je baje hotel vreči najprej Kurokija, ki stoji proti ruskemu levemu krilu, zato je tja postavil največjo moč. S tem pa je oslabil svoje levo krilo, katero je japonski general Oku potisnil nazaj. Pri tem so izgubili Rusi nekaj topov, katere so si zopet z bajonetom priborili nazaj. Toda Japonci so se navalili na nje s toliko premočjo, da so jih morali zopet pustiti. Bojev se je baje udeležilo samo le šest infanterijskih divizij. Kje je bil ostali del ruske armade, posebno kazaške divizije, se ne ve. Mogoče, da ima Kuropatkin posebne načrte, kateri se bodo pokazali te dni, kajti bitka še ni odločena. Dejstvo je, da okoli 15 ruskih divizij niti v boju ni bilo. Boje so bili torej le prvi ruski oddelki, večji del ruske armade pa niti v boju ni bil.

Ruska poročila 15. t. m. poročajo: Pri umikanju na desnem krilu se je posebno odlikoval vyborgski polk. Hrabro se je branil proti trikratni premoči. Izgubil je več ko polovico svojih častnikov.

Iz Mukdena se piše, da so sedanji boji mnogo hujši, ko oni pri Ljaojanu. Izgube so na obeh straneh ogromne. Že štiri dni vozijo od vseh strani ranjence. Kdor se mora gibati, gre sam. Vsa pota so polna ranjencev. Prodiranje je bilo Rusom otežkočeno vsled nepoznanja goratega sveta.

V sredi bojne črte je bila 14. t. m. hula bitka. Rusi so ohranili svoja stališča in so odbili šest sovražnih napadov. Japonsko topništvo je moralo trikrat omolkneti. — »Berl. Tageblatt« poroča, da se je 17. t. m. ob 7. uri zjutraj pričela splošna bitka med Kuropatkinovo armado in Japonci. Rusi poskušajo obiti Japonce. Ob pol 4 uri popoldne je ogenj japonskih topov postal slabši, razvil pa se je boj infanterije. Japonska infanterija veliko trpi pod ognjem ruskih topov. Razvoj bitke je doslej za Ruse ugoden. Odločitve še ni. — Zadnja poročila, ki so došla iz Rusom sovražnih angleških virov, poročajo, da se je Rusom posrečilo prodreti japonsko sredino ter pognati Japonce v beg. Tudi na desnem ruskem krilu se je obrnila sreča na rusko stran. Bitka se na celi črti nadaljuje z nepopisno strastjo.

posteljo, ki je bila namenjena meni. Jaz te oddam po svoji dolžnosti zemeljskemu sodniku in ta te postavi pred večnega. Ne brani se, to ti nič ne koristi, ker si tako že desetkrat zaslužila smrt!»

Nato ukaže jednemu redarju, naj vzame nočno srajco s seboj, sam pa zlije čaj v steklenico. Razbojnik se spravi na voz ter odidejo.

Po dolgi, zvižajni laži in tajanju morale so te zver v človeški podobi obstati vse. Zvedele so se strašne reči. Hiša je bila osamljena in je stala nad kanalom, ki je vodil v Mičigansko jezero. Nato je ona, vdova po nekem nevarnem prevratniku, stavila svoj načrt. Kupila je to hišo, ki se ji je zdela zelo pripravna za njeno delo, odkrila kanal in tako pretvorila celo hišo v klavnico ljudi. Gospod, ki je zvalil Dornaura, ni bil njen sin, ampak eden izmed pomočnikov. Istotako tudi mlada devotka in ostali trije možje. Ti so imeli nalogo, da privedejo ljudi, ki imajo pri sebi denarje in druge dragocenosti.

Posrečilo se je torej vloviti to nevarno družbo nepričakovano. Vdova je bila obsodena na smrt, a njeni pomočniki na dolgotrajno ječo. . . Fran Dornauer je dobil vse svoje stvari nazaj ter hitro odšel iz Amerike nazaj v domovino v Evropi.

Na morju.

Baltiško brodovje je že baje na poti v Vzhodno Azijo. V soboto, dne 15. t. m. ob 1. po noči je odplulo iz luke. Mimo danske luke Frikkebjerg je plulo dne 17. t. m. zjutraj. Bog daj, da bi že kmalu prišlo v Vzhodno Azijo.

Port Artur.

Japonci vedno naprej napadajo vztrajno Port Artur, toda do zdaj še vedno brez uspeha. General Steselj poroča, da se je portarturški posadki posrečilo izpad na izpostavljenem stališču oblegajoče armade na severu, ki je povzročil sovražniku ogromne izgube. Steselj je uplenil deset brzostrelnih topov in večje število strojnih pušk. Rusi so se na to umaknili v trdnjavo pod zaščito trdnjavijskih topov. 75 Japoncev je bilo ujetih. Tudi druge vesti vedo o tem izpadu povedati in zatrjujejo, da je bil ta izpad v noči od 10. na 11. t. m. in da se je Steselj odločil za pogoste izpade, ker je izvedel, da je od oblegajoče japonske armade odšlo 30000 mož na pomoč maršalu Oyami v Mandčurijo. Po angleških poročilih Japonci že več dni z največjo trdovratnostjo napadajo utrdbo lšan (Etschuan), a vedno brezuspešno. Admiral Togo je baje izbral zadnje dni mnogo težkih topov, s katerimi Japonci sedaj streljajo na trdnjavo.

Politični ogled.

Kranjski deželni zbor. Zasedanje kranjskega deželnega zbora je zaključeno. Tega je kriv deželni predsednik Baron Hein, ki je vedno zapostavljal slovenski jezik v deželi, v kateri prebiva 95 % Slovencev in 5 % Nemcev. Zaradi tega so predlagali katoliško-narodni poslanci, da se izreče baronu Heinu obžalovanje. Tudi slovenski liberalni poslanci, ki so bili dosedaj zvezni z Nemci, so glasovali za predlog. Ko je bilo glasovanje gotovo, nastal je mogočen klic od vseh strani proti Heinu: »Vrzite ga ven! Proč z njim!« Hein se je bal, da bodo slovenski poslanci odslej skupno nastopali proti njemu, zato se je peljal na Dunaj in izposloval zaključanje deželnega zbora. Čeravno še čaka ogromno prepotrebni in nujni predlogov rešitve, vendar je vlada zaključila deželni zbor, samo da sčiti nemškega barona in zabrani slovensko slovo. Potreba dežele ji je pri tem deveta briga.

Goriški deželni zbor. V goriškem deželnem zboru se morajo bojevati slovenski poslanci z italijanskimi. Slovenski poslanci so predlagali več kmetom koristnih predlogov: ustanovitev poučnih tečajev po deželi za živinorejce, ureditev reke Soče, odprava mitnic, nadalje ustanovitev slovenske gimnazije in realke v Gorici, ugovarjali so proti skrajšanju glavnice ubožnega zaklada itd. Slovenski poslanci so tudi v goriškem deželnem zboru ločeni v katoliško-narodne in liberalne poslance.

Turčija in Bolgarija. Razmere med Turčijo in Bolgarijo so zopet napete, ker dela Turčija sitnosti onim beguncem iz drinopoljskega pušiluka, kateri se hočejo povrniti v svojo domovino.

† Saški kralj Jurij je umrl v soboto, dne 15. t. m. ob 1/3 zjutraj. Vladaštvo je nastopil dne 19. jun. 1902, star 70 let. Vlada je torej samo 1 in pol leta. Naslednik je Friderik Avgust, rojen 1. 1865. Njegova žena Luiza, rojena nadvojvodinja toskanska, mu je predlanskim ušla z nekim dvornim učiteljem. Sedaj se imenuje grofica Montignoso in se ne sme vrniti več k svojemu soprogu in otrokom. Njiju najstarejši sin, Friderik Kristijan, je postal prestolonaslednik.

Vstaja Hererov v Srednji Afriki. Pred pol letom se je spuntal afričanski narod Hererov zoper Nemce, ki imajo tam svojo naselbino. Vzrok punta je bilo surovo ravnanje nemških uradnikov napram zamorcem. Nemška država je poslala takoj vojaško moč,

da punt vdaši. Prve čete niso nič opravile proti Hererom, bile so celo porazene. Nemčija je poslala druge čete na pomoč. Toda tudi te niso zadostovale. Pošiljali so četo za četo, nabirali prostovoljce, toda vstaje še niso zadušili. Ista se je celo razširila na sosedne zamorske narode, ki so se vzpodbujeni vsled uspeha svojih sosedov, začeli puntati. Dozdaj še nemški vojniki niso premagali Hererov. Nemski listi, ki pišejo zlobno o izgubah Rusov, naj rajši poročajo o svojih rojakih, ki cepajo kakor muhe pod puščami divjih zamorcev.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Volitve.)

Nočem, da bi številke govorile, kako smo volili tukaj, ker me je sram pred Slovenijo. Zanimivo pa je to, da je trg na nevoljo župana in njegovega izvrševalnega organa (redarja) še volil v tej župniji primeroma najbolj slovenski, četudi je večina za Bračka. Pokazalo pa se je zopet, ker je »Slov. Gosp.« že letos enkrat v spomladi omenjal, da tukaj kmetje ne mislijo sami, ampak da mesto njih mislijo nemškutarski kramarji, katere misli pa najdejo kmetje zabeležene v malopridnem listu »Štajerc«. Ali ni tako, Kozar, župan v Porčiču in Družovec, župan v Senarski? Dr. Toplak pri Sv. Lenartu pa vas je še utrdil v sklepu, da volite Bračka. Vendar jeden slučaj, da ima »kmet« doktorja za zagovornika! Sličnih gospodov ima Bračko veliko število, da ga priporočajo in to je ravno sumljivo zanj in za njegovo kmetstvo žilo. — V Oseku pa župan ni hotel odgovorjati, če so ga vpraševali za svet, koga naj volijo in je vsakemu zameril, kdor je predlagal dr. Ploja; agitacija je v njegovih očeh nepostavna. Posledica: mala udeležba, pa še ti, ki so prišli, so skoro vsi po enem vzorcu na volišču napisali Bračka. Častitamo. Verjane, če bi bile za-se volilni okraj, bi še volile Slovenca, pa so bile žalobog priklopljene k Senarski.

Sv. Andraž v Slov. gor. Tukajšnje novoustanovljeno vojaško veteransko društvo je obhajalo dne 9. t. m. svojo slavnost, ki je kljub izredno slabemu vremenu dobro uspela. Že na predvečer obhodili so čvrsti veteranci pod poveljstvom društvenega načelnika g. Gregorija Družoviča v lepem vojaškem redu oz. zvokih dalekoznanke Kocmutove godbe z lampijoni v rokah kraj in bližnjo okolico. Strel iz topičev in visoko svigajoče rakete oznanjevale so istočasno daljnim sosedom, da se vrši pri Sv. Andražu nekaj posebnega. Pred vsako hišo v kraju obstali so dvoredovi in godba je počastila stanovalce z živahno koračnico. Najlepi je bil prizor pred šolo, kjer se je g. nadučitelj Strelec najprej spomnil v primernih besedah dveh, že umrlih članov in ob enem ustanoviteljev pred več leti obstoječega veteranskega zbora — gg. Zadravca in Čučka — potem pa je povdarjal pomen veteranske slavnosti v osmini godu našega presvitelega cesarja. Ob sklepu njegovega patrijotičnega nagovora zaorili so vsi prisotni svitlemu cesarju trikrat navdušen »Živijo!« — a godba je zaigrala cesarsko pesem. S tem se je bakljada na predvečer zaključila. Zjutraj ob 4 uri je bila budnica. Naslednji dan so se zbrali veteranci v Drbenticah, odkoder so ob četrtna 10 uro odkorakali v dvoredovih v cerkev k službi božji. Ta dan so prvič nastopili v novih veteranskih jopičih (bluzah) in klobukih s perjanci, kar se jim je vse prav lepo podalo. Škoda le, da je ves čas deževalo, sicer bi bil ta nastop še veličastnejši. Pevci so v mešanem zboru zapeli pri sv. maši o. A. Hribarjevo »Missa in honorem s. Joseph.« Iz cerkve so veteranci odšli v Tošovo gostilno, kjer je g. načelnik Družović pozdravil društvenike in goste, dočim je g. Čah v spretneem govoru pojasnil navzočim namen veteranskega društva. Ko so se še pregledali računi, je bil vzporedni del končan in začela se je prosta